

[Fischer]

Men i FN-sammenhængen kan, som vor udenrigsminister netop har understreget, en aktiv politik for at inddæmme lokale konflikter i sig selv bidrage til at gøre Øst-Vest-forholdet mindre risikofyldt. I de kommende år er Danmark medlem af sikkerhedsrådet. Dansk politik kan her naturligvis ikke ses isoleret. Ligesom de øvrige medlemmer af rådet repræsenterer vi også, om end uformelt, et landområde, først og fremmest det vesteuropæiske.

Vi skal derfor ikke føre isoleret dansk politik. Isolerede lande i FN udretter ikke meget, og vi ville klart stå alene, hvis vi begyndte at spille med på useriøse eller propagandistiske forslag.

I det hele taget må det være et vigtigt mål for Danmark at bidrage til, at de fremsatte forslag bliver mere substansprægede, at landene pålægges sig selv mere selvdisciplin og dermed bidrager til at højne respekten for FNs arbejde.

Vi skal som sagt i samklang med de tre andre grundpiller i dansk udenrigspolitik: vort medlemskab af EF, af NATO og det nordiske sammenhold, der præger vor identitet i verden, udføre et aktivt stykke dansk arbejde i FN om en åben og positiv linje for verdenssamfundets grundprincipper.

Vi ser i disse dage en nærmest national manifestation i forbindelse med hjælpen til de sultne i Afrika, et udtryk for medmenneskeligt ansvar. Det stemmer godt overens med den hidtidige danske FN-politik, som debatten her i dag forhåbentlig vil skabe fortsat samling om.

Det konservative folkeparti tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning. Vi værdsætter dens lodighed og den fremadrettede linje, der understreger, at Danmarks rolle i De Forenede Nationer først og sidst skal være præget af langsigtede udenrigspolitiske mål.

Björn Elmqvist (V):

I disse måneder er det fire årtier siden, at FN blev dannet, og dengang knyttede der sig store forhåbninger til verdensorganisationens fremtid – man talte om forståelse, samarbejde og fred mellem nationerne, fredelig bilægelse af tvister, respekt for menneskerettigheder, udligning af økonomiske og sociale for-

skelle verden over. Dette var og er stadig de stolte mål for FN-organisationen.

Jeg skal ikke nu og her prøve at gøre en omfattende status over FN-samarbejdet og FNs resultater, for det er jo ikke en debat om FN som sådan, vi har her i dag, men alligevel finder jeg det på sin plads i ganske få ord at få fastslået mit partis mere principielle opfattelse af, hvor FN står i dag, og hvor en indsats kan trænge sig på; det har nemlig direkte betydning for de spørgsmål, som forespørgslen i dag rejser.

Lad mig først understrege, hvad der vel er en rimelig udbredt enighed om, at FN i dag har mange svagheder og mangler. Mange forslag, mange debatter, ja, også mange af vedtagelserne bærer for meget præg af, hvad jeg vil tillade mig at kalde spil for galleriet. Der er paradedforslag, paradedebatter og paradedeslutninger, oftest alene motiveret af propagandahensyn. En stor del af disse aktiviteter iscenesættes af Østlande og af visse lande fra den tredje verden, som ikke engang selv lever op til, hvad jeg vil kalde almindelige demokratiske standarder, heller ikke hvad respekt for menneskerettigheder angår.

Dertil kommer, at en stor del af de seriøse beslutninger, som ind imellem vedtages, ikke i praksis efterlevs, når det kommer til stykket. Man kan godt pege på strukturelle og vedtægtsmæssige forhold i FN-systemet, der er medvirkende til denne tingenes tilstand, men problemet ligger i realiteten i mangelen på politisk vilje hos medlemsstaterne til at bakke FN-tanker op.

Når alt dette er sagt, må jeg også slå fast, at FN-samarbejdet alligevel har sin ganske væsentlige betydning. Som udenrigsministeren påpegede, er der værdifulde resultater opnået på de økonomiske, sociale og tekniske områder, som jo udgør 80 pct. af FN-systemets virksomhed.

Hvad spørgsmålet om at opretholde fred og sikkerhed angår, er der også her helt uafviseligt fra tid til anden opnået konkrete resultater. Der er af tidligere ordførere og af udenrigsministeren nævnt eksempler herpå; dem skal jeg ikke stå her og gentage.

Man kan stille det spørgsmål, hvordan verden mon ville have set ud i dag, hvis FN ikke havde eksisteret, og her er det i hvert fald vor opfattelse, at alternativet – en verden uden det globale forum, som FN er –